

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΔ' - ΦΥΛ. 25. ΛΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 24 ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΗ 1916 ΑΡΙΘΜΟΣ 606

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΔΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΗΜΟΣΘ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ. Μετά το κακό !
ΡΙΗΓΑΣ ΓΚΟΑΦΗΣ. Κριτικά σημειώματα: Το έργο
του Κογεβίνα.
ΑΛΚΗΣ ΘΡΥΛΟΣ. Ο Καραβοκύρης.
Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ Στην άμμουδιά.
Ο ΝΟΥΜΑΣ Ύστερ' από δεκατέσσαρα χρόνια.
ΝΥΧΤΟΒΑΤΗΣ. Ματσούκας.
ΙΟΥΛΙΑ ΠΕΡΣΑΚΗ. Στην 'Ανάληψη.
Ι. ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ. Βράδι
ΡΩΜΟΣ ΦΙΑΥΡΑΣ. Σπ. Μελάς.
Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ.

Τὸ γραφεῖο τοῦ «Νουμά» μεταφέρθηκε καὶ πάλι στὸ Ἀκαδημαϊκὸ βιβλιοπωλεῖο Ε. Κουκλάρα, ὁδὸς Ἀκαδημίας 53, ἀντικρὺ στὴ Ζωοδόχο Πηγῇ. Ἐκεῖ, παρακαλοῦμε, νὰ μᾶς στέλνονται τὰ γράμματα, οἱ ἐφημερίδες κλπ. κ' ἐκεῖ, ὅσοι θέλουνε, θὰ μᾶς βρίσκουνε 10-12 τὸ πρωῒ καὶ 4-6 τὰπομεσήμερο.

ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ

Τὸ φύλλο τοῦτο βγαίνει μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ κλείσει ὁ τόμος τῆς χρονιάς. Ὁ «Νουμάς», φυσικά, δὲ θὰ σταματήσει, μὰ ὅσο κρατᾷ ἡ σημερινὴ ἀνώμαλη κατάσταση δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ὑποσκεθοῦμε πῶς θὰ βγαίνει καὶ ταχτικά. Μὰ καὶ πῶς νὰ βγαίνει; Ἡ Ἐβρώπη μᾶς εἶναι ὀλότελα κλεισμένη ἢ μιτὴ Ἑλλάδα τὸ ἴδιον συντρομέσ ἀπὸ πουθενὰ δὲ μᾶς ἔρχονται οἱ ἐδῶ δὲ θέλουν, κ' ἴσως νὰ μὴν ἔχουν κί ἄδικε, νὰ πλερώσουν συντρομέσ ἀπὸ χρόνια καὶ χρόνια μᾶς καθυστεροῦνται—καὶ στὸ τέλος, ἀνάγκη νὰν τὸ ποῦμε κί αὐτό, καὶ τὸ σημερινὸ φύλλο δὲ θὰ βγαίνει ἄ δυὸ εὐγενικῆς κυρίεσ δὲν εἶχαν τὴν καλοσύνη νὰ πλερώσουν τὰ ἔξοδά του.

Κρίμα βέδκια ὁ «Νουμάς», μπαίνοντας σὰ δεκαπέντε χρόνια του, ἀντὶ νὰ γιορτάζει δεκαπενταετη-

ρίδες, νὰ χαμοσέρνεται ἀγκομαχώντας μὰ σὲ τοῦτο δὲ φταίει κανεὶς· φταίει μὲν ἀχὰ ἡ γενικὴ κατάσταση, ποῦ δὲ βρίσκεται ἐπιθετο ἱκανὸ νὰν τὴ χαρακτηρίσει, καὶ ἡ κατάσταση αὐτὴ, ποῦ σὲ σίφουνε, συνεπῆρε τὰ πάντα, δὲν μποροῦσε ν' ἄρσει ἀσάλευτο στὴ θέση του ἓνα φυλλαράκι χιλιοδαρμένο σὰν τὸ «Νουμά».

Ὡστόσο, τὸ ξναλέμε, τὸ φύλλο δὲ θὰ σταματήσει. Θὰ βγαίνει. Μὰ ὅσο νὰ γαληνέψουν κάπως τὰ πράματα, θὰ βγαίνει ὄχι ταχτικά. Ὅταν μποροῦμε, ἔτα μᾶς τὸ ἐπιτρέπουν τὰ οἰκονομικά μας. Καὶ γιὰ τοῦτο παρακαλοῦμε τοὺς φίλους, ὅσους δηλ. ποσοῦν τὸν ἀγῶνα καὶ φρονοῦν πῶς πρέπει νὰ ὑπάρχει ὁ «Νουμάς», τοὺς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς συντρέξουνε, στέλνοντάς μας τὴ συντρομὴ τους, καὶ μὴ λογαριάζοντας ἐμπορικά. δηλ. ἂμὲ τὰ χρήματα ποῦ δίνουν, παίρνουν κί ἀνάλογη ποσότητα τυπωμένου χαρτιοῦ.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Ὅπου φτώχεια : ἐκεὶ τρέχεις καὶ φέρνεις
θησαυροὺς θεϊκῆς καλοσύνης.

Ὅπου πόνος : Σιμὰ πᾶς καὶ γέρνεις
καὶ περίσσιο τὸ βάλσαμο χύνεις.

Τὴν ψυχὴ σου νυχτόημερα δέρνεις.
μὲ τίς ἔγνοιεσ τῆς ξένης ὀδύνης :

Τὸνα χέρι σου ἀπλώνεις καὶ παίρνεις,
Τᾶλλο χέρι σου ἀνοίγεις καὶ δίνεις.

ΝΥΧΤΟΒΑΤΗΣ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΚΑΚΟ!

Ἐρημιά, ἐρημιά ἦταν παντοῦ.

Καὶ στὸν οὐρανὸ ἓνας ἥλιος γαλάζιος, μεγάλος πολὺ, διπλὸς σχεδὸν ἀπ' τὸν ἄλλο, φωτίζε θαμπὰ ἔχοντας κ' ἓναν κύκλο γύρω του ποῦ φωσφορίζει.

— Ὁ ἥλιος θὰ κατάπτε τὸν κομήτη! εἶπε καὶ προχώρησε.

Ἐρημοὶ οἱ δρόμοι, τὰ σπίτια κατὰκλειστα καὶ μερικά ἀνοιχτά ...

Μιὰ γριά πεσμένη στὴν ἀδλὴ τῆς, κοντὰ σὲνα πηγάδι, ἀνάσκελα, τὸν ἔκανε νὰ πιστέψει καλὰ ὅτι εἶχε γείνει ἢ καταστροφή.

— Πᾶνε, πᾶνε !

Καὶ τὴν ἔφερε αὐτὴ τὴ γριά. Πάντα στὴ βρύση πῆγαινε, ἔλο κει βρισκότανε, μὲνεν τενεχὲ τοῦ πε-